

РЕШЕНИЕ

№ 11903

гр. София, 15.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4324** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Л. И., [населено място], [улица], ет. 6, ап. 21 срещу Решение № 1557/01. 04. 2024г.по нахд №8869/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав.

Със съдебното решение е потвърдено НП № 22 – 513 – 07 – 20009/09. 02. 2022 г., издадено от началника на 07 РУ – СДВР, с което на основание чл. 218 б вр. чл. 194, ал. 3 вр. ал.1 от НК на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения, че не е осъществен състава на чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 от НК. Към жалбата са приложени експертно решение на ТЕЛК и служебна бележка за получавана пенсия.

Ответникът се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба. Прави искане за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор Х. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение № 1557/01. 04. 2024 г. е потвърдено НП № 22 – 513 – 07 – 20009/09. 02. 2022 г., издадено от началника на 07 РУ – СДВР, с което на основание чл. 218 б вр. чл. 194, ал. 3 вр. ал.1 от НК на М. Л. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че е потвърдена описаната в НП фактическа обстановка, а именно, че на 22. 01. 2020 г. около 14. 30 ч. в [населено място],[жк], [улица] , в офис – студио, М. Л. И. е отнел чужди движими вещи – 1 бр. мобилен телефон, марка „iPhone 6“, бял на цвят, заедно с кожен калъф към него, на стойност 135.00 лева, от владението на М. П. К., без негово съгласие, с намерение противозаконно да го присвои. Образувано е ДП №15083/2020 г. по описа на 07 – мо РУ – СДВР, пр.пр.№ 8162/2020 г. по описа на СГП. Случаят е квалифициран като маловажен по смисъла на чл. 194, ал. 3 от НК. Вещите са били върнати доброволно, стойността им е под размера на две минимални работни заплати, предвид на което с Постановление на СГП от 12.11.2021 г. по вх. № 8162/2020 г. по описа на СГП е прекратено разследването по ДП № 15083/2020 г. по описа на 07 – мо РУ- СДВР, пр.пр. № 8162/2020 г. по описа на СГП и материалите са изпратени на началника на 07 РУ – СДВР за издаване на НП срещу М. Л. И. по реда на чл. 424, ал. 5 вр. чл. 218б, ал.1 от НК. От правна страна са изложени мотиви, че НП е законосъобразно, доказан е състава на чл. 194, ал. 3 вр. ал. 1 от НК. Процесните вещи не са попаднали случайно в касатора, а са взети умишлено от него и са върнати след разговор със служител в офиса, в който е обяснено, че има видеонаблюдение и е заснето как И. взима вещите.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийето за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СРС фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. В НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на НП, така, че това да е възпрепятствало касаторът да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице.

Съгласно чл.218б ал.1 от НК в маловажен случай по чл. 194, ал. 3 вр. ал. 1 от НК като процесния, когато стойността на предмета на престъплението е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, и предметът на престъплението е възстановен или заместен, наказанието е глоба от 100 лв. до 300 лв., която се налага по административен ред. В тази връзка

чл.424 ал.1 от НК изрично предвижда, че за деянията по чл. 218б се прилагат разпоредбите на ЗАНН, т.е. наказанието "глоба" се налага с наказателно постановление при спазване на установените в ЗАНН изисквания.

По съществуващото на спора СРС, НО, 18 състав правилно е установил, че оспореното НП е издадено от материално-компетентен административно-наказващ орган - Началника на 7 РПУ-СДВР – чл.424 ал.5 от НК, в съответствие с материалния закон, като формираните правни изводи са в пълно съответствие с доказателствата, събрани в процеса.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1557/01. 04. 2024г.по нахд №8869/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав.

ОСЪЖДА М. Л. И., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица]I, № 213, ет. 6, ап. 21 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: